

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1044/2024
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Радослав Паповић, адвокат из ..., ради одређења мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 457/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 457/23 од 20.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П2 384/2022 од 12.05.2023. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и наложено туженом исељење из породичне куће у ..., улица ... број .. . Забрањено је туженом да се приближава тужиљи на удаљености мањој од 200 метара под претњом извршења. Забрањено је туженом да приступа око места становања тужиље из ... улица ... број .. на удаљености мањој од 200 метара под претњом извршења. Забрањено је туженом да на било који начин узнемирава тужиљу и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања које урушава њен телесни интегритет, душевно здравље или спокојство тужиље, под претњом извршења. Мере заштите од насиља у породици одређене су на период од једне године и могу бити продужене све док не престану разлози због којих су одређене. Одлучено је да жалба не задржава извршење пресуде и одређивање мере заштите од насиља у породици. Обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 32.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 457/23 од 20.09.2023. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена а пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П2 384/22 од 12.05.2023. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) у вези члана 202. Породичног закона, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су бивши супружници. Тужила је најпре била у браку са ВВ у ком браку су рођене ћерке ГГ и ДД. Брачна заједница са ВВ је прекинута пре 17 година. Пет година након престанка брака са ВВ тужила је засновала брачну заједницу са овде туженим. Првих десет година брачна заједница је била складна. До проблема у функционисању брачне заједнице између супружника долази због погоршаног здравственог стања туженог који је оболео од епилепсије. У ноћи 04.09.2018. године, тужени је добио епи напад. По позиву тужиле прва помоћ га је превезла у болницу. Тужени је тада био конфузан 5 до 10 минута, сарађивао је при прегледу, али му је постављена дијагноза неспецифичне конвулзије, уследила је кратка хоспитализација на неурологији и постављена дијагноза епилепсија *indipatiela (facialis) (partialis)* Г40.2. Након хоспитализације тужени је отишао кући али је требао да користи терапију. Због оболења добио је отказ у фирми где је радио. Осећао је слабост и успаваност. Дана 02.10.2022. године тужени је саопштио тужилци да је попио 20 таблета које је требало да користи редовно, претио да ће да се убије, али да ће убити и њу и доктора који му је поставио дијагнозу након чега је позвала полицију. Тужени се опирао полицијским службеницима и хоспитализован је на Одељењу неуропсихијатријске болнице у ... где се налазио од 02.10.2022. до 04.11.2022. године. Утврђено је да болује од епилепсије, органског параноидног поремећаја и психозе, да је недовољно критичан у односу на своје стање, није се придржавао прописане терапије што је доводило до погоршања психичког стања. Ординирајући лекари су дописом Центру за социјални рад Кула навели потребу делимичног лишења пословне способности туженог везано за околности његовог лечења. Тужени је претио да ће извршити суицид и да ће наставити да пије таблете док се не убије. Тужени је од 22.05.2022. године отишао у ... а тужила 24.05.2022. године у Републику ... да би зарадили новац, што су и учинили и успели су да зараде 10.000 евра. По повратку у домаћинство, након извесног времена тужени је установио да недостаје 10.000 евра а новац није пронађен. Због тога је тужени жешће реаговао, а тужила и њена ћерка су пребацивале одговорност једна на другу. Дана 01.10.2022. године тужени је поново попио 10 таблета бенседина да би заспао. Одвезен је на хоспитализацију где је боравио од 02.10.2022. до 14.11.2022. године. Урађен је ретест 03.11.2022. године и дат је закључак да су код туженог присутне психоорганичне сметње, значајна депресивност и повремени психотични пробоји са неадекватним тестирањем реалитета и параноидношћу. У отпусној листи од 04.11.2022. године констатовано је да су измене у психофизичком функционисању туженог присутне од раније и вероватно су повезана са озбиљном повредом мозга коју је тужени претрпео у детињству, а да се уназад четири године постале упадљиве и у исто време су се испољили знаци неуролошке болести епилепсије. Тужени је недовољно критичан у односу на сопствено стање а и не придржава се прописане медицинске терапије. Нема довољну антиципацију будућности, депресиван је и високо анаксиозан, безвољан мада му је мисаони ток уредан али осећа беспомоћност. Сматра да су други против њега, има увид у комплексну животну ситуацију али недовољну критичност у односу на своје стање и потребе лечења. Према препоруци лекара потребно је да се тужени лечи. Тужени нема конфликт са трећим лицима, није агресиван нити је учествовао у тучи. У току поступка прибављен је и извештај Центра за социјални рад везано за психичко стање тужиле па је утврђено да је тужила без поремећаја мишљења по форми и садржају али се не бави анализом сопствених унутрашњих доживљавања и стања. Има моменте емоционалне незрелости. Себе доживљава као пожртвовану предану жену коју су изневериле ћерка и супруг. Нема склоност и тенденцију да преиспитује сопствене

недостатке и мане. Психички је здрава, задовољавајуће стабилности али је емоционално незрела, наивног самопоимања себе као предане и пожртвоване жене чији је живот тежак, без спремности на увид у своје мане, осетљива на критичко мишљење околине. Догађаји који су се десили нису довеле до озбиљнијег и трајнијег угрожавања њене психичке равнотеже. У домаћинству са њом живи и ћерка која има дете, а тужени је због раније забране приласка тужиљи отишао да живи код мајке.

При оваквој чињеничној ситуацији, првостепени суд је закључио да су испуњени услови из члана 198. Породичног закона. Суд је уз извештај Центра за социјални рад од 31.10.2020. године и допуне тог извештаја од 18.01.2023. године закључио да се могу препознати елементи психичког насиља јер тужени прети, вређа и узнемирава тужиљу. Закључује да према налазу вештака доктора Бранке Мусулин – специјалисте психијатрије и Биљане Инђушки дипл. психолога, произлази да понашање туженог садржи елементе насиља према тужиљи јер тужиља осећа страх за сопствену безбедност и посебно имајући у виду здравствено стање туженог те неизвесност у његове поступке и уопште понашање према њој, те да је сврсисходно једино могуће одредити предложене мере заштите од насиља у породици. Начин манифестовања тог насиља од стране туженог, по мишљењу суда оправдава усвајање мере заштите од насиља у породици. Ово из разлога да се обезбеди жртва конкретно тужиља, а наведене мере су усмерене на будуће понашање туженог да се уздржи у циљу да се спречи даље извршење насиља у породици.

Другостепени суд је у свему прихватио разлоге које је дао првостепени суд и потврдио првостепену пресуду налазећи да је правилно извршена оцена доказа те да је правилно закључено да је неопходно усвојити предложене мере заштите од насиља у породици.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су на правилно применили материјално право.

Наиме, чланом 198. Породичног закона прописано је да се против члана породице који врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици којом се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице. Ставом 2. до 4. цитираног прописа прописана је врста мера заштите од насиља у породици а једна од тих мера је иселење из породичног стана и забрана приближавања члану породице на одређеној удаљености (став 3) и забрана приступа у простору око места становања или места рада члана породице забрана даљег узнемиравања члана породице (ст. 4. и 5). У конкретном случају нижестепени судови су правилно закључили да је оправдано да се усвоје предложене мере заштите од насиља у породици и да се исте изричу пре свега због елиминисања услова да се такво узнемиравање понови и да би се код тужиље установило трајно стање психичке равнотеже. Тиме се практично и ограничава или у извесном смислу смањује и могућност да такво узнемиравање не прерасте у тежи облик с обзиром да тужени одбија да користи прописану терапију и да се лечи од болести која му је дијагностификована.

Чињеница је да се болест туженог не може подвести под насиље. Међутим, из утврђеног чињеничног стања произлази да тужени одбија да спроводи прописану терапију и одбија да се лечи, па његово психичко стање може ескалирати у негативном смислу, а тиме и довести до нежељених последица што би још више угрозило психичку равнотежу тужиље. С друге стране и чињеница је да је назначена мера заштите од насиља у породици усвојена на период од годину дана (уз могућност продужења) а у том периоду може се сагледати даље понашање туженог што може довести и до њеног укидања.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

На основу члана 414. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић